

[Hans Jørgen Holm]

somme produktioner sat i gang. Det kan ikke være meningen, at vi skal stræbe mod lavere og lavere løn og lavere og lavere afkast af vore produktioner, tværtimod.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette forslag om en ungdomsgarantiordning ville vel næppe nogen sinde have set dagens lys, hvis ikke vi havde stået i den store arbejdsløshed, som vi faktisk står i, og som på mange måder belaster først og fremmest den enkelte, men også samfundskassen, således at der ikke afsættes de midler, der egentlig er fornødne til, at alle kan få en ordentlig uddannelse. Derfor står de unge i dag ikke alene i en arbejdsløshedssituation, men i høj grad også i en uddannelseløshedssituation.

De to problemer lader sig ikke løse med en ungdomsgarantiordning. Derimod kan en sådan ordning medvirke til, at de unge ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt – alt afhængigt af, selvfølgelig, hvordan en sådan ordning udformes.

Jeg skal ikke undlade her at indskyde, at i 1980 blev der taget en beslutning herinde om, at alle unge skulle tilbydes uddannelse, og såfremt den beslutning var ført ud i livet, så var den ordning, vi nu taler om, overflødig på uddannelsessiden. Men den er ikke ført ud i livet. Der er stadig væk 30 pct. af hver årgang, der ikke får en uddannelse. Hertil kommer, at der er en stor flok, som har et EFG-basisår, der reelt kun er noget værd, i det øjeblik man får en praktikplads.

Når det er sagt, vil jeg da også sige, at SF naturligvis deltager i det meste af det, der foretages for at afhjælpe unges uddannelseløshed og arbejdsløshed, og derfor vil vi også gå ind i udvalgsarbejdet med henblik på at komme til at deltage i en diskussion om afgrænsningen af, hvem der skal være med i ordningen, med særlig vægt på de ganske unge enlige uuddannede kvinder med børn. Vi vil også arbejde for, at vejledningen for de unge udvides fra de nuværende 2 år til en 3 års periode i denne ordning.

Og så til det mere alvorlige. At lave en sådan ordning koster nogle penge. Det, der har karakteriseret de forsøgsordninger, der er pågået i Århus amt og Storstrøms amt, har været, at midlerne, staten har stillet til rådighed, har været for små. Dertil kommer, at

der har været kommuner inde i ordningen, der har brugt de midler til ungdomsgarantiordningen, der ellers var afsat til øvrige beskæftigelsesforanstaltninger, angiveligt ud fra et ønske om ikke at sætte kommuneskatten op. Det er meget forståeligt, men den går altså ikke, for så kommer der jo ikke samlet mere, hverken beskæftigelse eller uddannelse, ud af de forskellige ordninger, vi laver, hvis det er de samme midler, der går igen det ene og det andet sted.

Et andet problem, jeg synes må tages op, hvilket altså også er illustreret i bemærkningerne, er uddannelseskapaciteten på en række områder. Uddannelseskapaciteten må udvides, ellers kommer vi altså ikke videre.

Der har været nogle diskussioner, ikke mindst i pressen, foranlediget af nogle folketingsmedlemmer – jeg tror, det var fra socialdemokratiet – der havde båret nogle tanker frem om, at når man nu lavede sådan en ordning som denne og gav de unge en mulighed for at få tilbud om job og gav dem en uddannelsesmulighed, så måtte der altså også indføres nogle bestemmelser, som gjorde, at hvis ikke de tog imod det, så kunne de altså ikke gå og få hverken bistandshjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg vil godt advare mod, at man går videre med den slags tanker, og jeg har positivt bemærket, at der heller ikke står noget om det i bemærkningerne. Jeg håber heller ikke, at det er noget af det, der vil blive puttet ind under det udvalgsarbejde, som jo skal til. Her ligger jo ikke et fuldt færdigt forslag. Her ligger rammen til et forslag, som vi meget gerne vil være med til at udfylde. Det betyder også, at vi meget gerne vil have indflydelse på, hvordan afgrænsningen, hvordan økonomi, hvordan byrdefordeling og den slags ting bliver i det.

Bente Juncker (CD):

Når de unge i dag forlader skolen og står uden uddannelses- eller erhvervs muligheder, står de i en fortvivlet situation, og CD vil på mange måder gerne være med til at løse dette problem. I ministerens forslag nævnes en individuel uddannelses- og erhvervsvejledning allerede inden skoleafgang. Dette kan vi tilslutte os. Mange kommuner har allerede indset nødvendigheden heraf og har gjort positive erfaringer hermed. Forslaget rummer endvidere en mulighed for udvidelse af ud-